

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Dearum iudicium

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

Eodem Interprete.

I V P I T E R.

EΡμῆ, λαβὼν τῷ τὸ
μῦθον, ἀπιθίς τῷ
Φρυγίᾳ, παρὰ τὸν
Πεῖαμον πᾶσι τὸν βουκόων
(νέμει δὲ τῆς Ἰδης ἐν τῷ Γαργα-
ρῶ) καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ-
τι σι, ὦ Πείε· κελευαὶ ὁ (ὡς
ἐπαθὴν καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ
ὄφθς τὰ ἱρωτικά, δικάσαι
ταῦς θεῶς, ἢ τις αὐτῶν ἢ καλ-
δίη ἰσί. ὧ δὲ ἀγῶν ὁ τὸ ἀ-
θλον, ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῦ-
θον. ὦρα δὲ ἦδη καὶ ἡμῖν αὐ-
ταῖς ἀπιθῶν πρὸς τὸν δικασ-
τήν. ἐγὼ δὲ ἀποδοῦμαι τῷ
δίαταρ, ἵπτικος τε θυμὸς ἀγα-
πῶν. ἢ εἴγε οἶόν τε λῶ, ἢ δέως
ἂν ἀπάσας νικῆσας ἔδωκ, ἢ
ἀπῶς τε καὶ ἀνάγκη, μὴ τὸ
κακιστῶν ἀρδύτα, πᾶσι
ἀπιχθάνομαι ταῖς πλάστοι.
δξ.

Mercuri, accepta
hoc pomo abi in
Phrygiā ad a Prid-
mi filium, pastorem armena-
ti (pascit autem in Ida mon-
te, qua parte Gargarum
vocant) ac dic illi: Iupiter,
inquiens, ὦ Pari, iubet te,
posteaquam ὁ ipse formo-
sus es, ὁ rerum amatoris-
rum doctus, sententiam fer-
re inter deas, quæ nam il-
larum omnium formosissi-
ma sit. Certaminis autem
præmium, ea quæ vicrit,
pomum accipiat. Porro tem-
pus iam est, ut ὁ ipsa vos
abeatis ad iudicem. Ego
verò ablego à me arbitrium,
ut qui ex æquo omnes vos as-
mem: ac, si modò possibi-
le foret, libenter omnes vos
victrices videre vellem. præ-

ferim quando ὁ necesse est. qui vni pulchritudinis summam
adiudicabit, eū omnino in odium cæterarū pluriū incurrere.

Quare

Ἡ ταῦτο μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτάσας ὑμῖν δικασέας. ὁ δὲ Κριτίας αὐτὸς ὁ φερέξ, ἔφ' ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μὲν ἐστὶ, καὶ Γανυμήδους τούτου ξυγγενὴς, τὰ μὲν δὲ ἀφελὴς καὶ ὄραθ', κοῦκ ἄν τις αὐτὸν ἀπαξιώσει τοιαύτης θέας.

Αφρ. ἰδὼ μὲν, ὃ ζῆ, εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισήσασαι ὑμῖν δικαστῶν, θαρρῶσα βαδισοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίθεσιν. τί γὰρ ἄν καὶ μωμῶσαι τὸ μὲν καὶ δὲ καὶ ταύτας ἀρίστην τὸν ἄνθρωπον. Ἡρα. οὐδ' ἔς μᾶς, ὃ Ἀφροδίτη, διδία μὲν, οὐδ' ἄν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιπραπῆ τὴν δίκασιν. ἀλλὰ δολόμηθα καὶ τούτων, ὅσις ἄν ἦ, τὸν Πάριον. Ζ. ἢ καὶ σοὶ ταῦτα, ὃ θύγατερ, ἰσχυροῦσι; τί φησὶ ἀπερρέφει, καὶ ἐρυθρῆς; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ ἀδιδάξαι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑμῶν τῶν παρθένων. ἐπινοίας δὲ ὁμῶς. ἄπιτε οὖν καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε τῷ Δικαστῇ ἀνστημιναί, μηδὲ κινδὸν ἐντρέψασι τῷ Κριτίῳ.

ac videte ne infensiores fiat is iudici, quæcunque victæ fueritis : néve malum aliquod inferatis ipsi adolescentulo.

bb 5 Neque

Quare equidem ipse vobis idoneus iudex non sum: adulescens autem ille Phrygius, ad quem hinc abitis, regio quidem genere prognæus est, & Ganymedis huius cognatus: ceterum simplex & montanus: neque quisquam illum cognitione hac indignum merito putaverit. VENUS, Ego vero, Iupiter, etiam si Momum ipsum præstituas nobis iudicem, præsentis animo iuratum ad documentum mei præbendum. Quid enim adeò reprobèderit ille in me? Sed oportet etiam hisce placere hominem. IVN. Neque nos, Venus, timemus quicquam, et iam si Mars iste tuus electus sit arbiter: sed recipimus & hunc Paris, quisquis etiam fuerit, IVP. Num igitur & tibi eadem hæc, filia, placent? quid respondes? aueris te, & erubescis? Est quidem peculiaire hoc virginibus vobis, verè recudia affici erga talia. sed tamen annuis. Abite igitur,

οὐ γὰρ οἶόν τι ἐπίσης εἶνα
 λακός πάσας. Ep. ποιο-
 μιν δὴν τῆς φρυγίας, ἐχθ
 πῶ ἡγούμην. ὅμως δὲ μὴ
 βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ
 θαρρῆτε. οἶδα ἐχθὸν τὸν πά-
 ειν. νανίας ἐστὶ λακός, καὶ
 τὰ κα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοῖς
 αὐτὰ κείνην ἰκανότατα. ἔκ
 ἄρ ἡμῖν. Δινασθε λακός.
 Αἴρο. τοῦτο μὲν ἄπαρ ἀγα-
 θόν, καὶ πρός ἐμοῦ λέγεις τὸ
 δινασθῆναι ἡμῖν μὲν τὸν δινα-
 σθῆναι. πότρεα δὲ ἀγαθός ἐστιν
 οὗτος. ἢ καὶ γυνὴ τις αὐτῷ
 συνῆστιν, Ep. οὐ παντελῶς
 ἀγαθός ἐστιν, ὃ ἀφροδίτη.
 Αἴρο. πῶς λέγεις; Ep. ἴσ-
 κῆ τις αὐτῷ συνοικῶν ἰθαία
 γυνὴ, ἰκανὴ μὲν, ἀγροικὴ
 δὲ καὶ δεινῶς ὄρεα. ἀλλ' οὐ
 σφόδρα προσέχων αὐτῇ ἴσ-
 κῆ. τίς δ' οὐρ ἔνθα ταῦ-
 τα ἐρωτᾷς; Αἴρο. ἄλλως ἠρό-
 μω. Αἴθ. παραπροσδοθεῖς, ὃ
 οὗτος, ἰδίᾳ ταῦτη κοινολογῶ.
 μιν.

consueti: sed non admodum
 adhibere animum ipsi vide-
 tur. Cuius igitur gratia hæc interrogas? VEN. Nullius
 sanè rei, sed ita temerè in mentem venit. MIN. Malè le-
 gationem obis, heut tu, qui priuatim cum hac consilia con-
 fers.

Neque enim fieri potest ut
 equaliter omnes formosæ si-
 tis. MER. Procedamus
 ergo rectè versus Phrygiam.
 Ac ego quidem præibo, vos
 autem non lentè & sequimur
 mi me, & bono animo este.
 Noui ego Paridem hunc: a-
 dolescens est formosus, &
 quod ad cætera attinet, æ-
 mori dedius, & ad Italia di-
 sceptanda maxime idoneus:
 neque ille facillè iudicauerit
 malè. VEN. Hoc quia-
 dem totum bene, adeoque
 pro me narras, iustum vides
 licet esse nobis iudicem. V.
 trum autem & uxore adhuc
 caret hic, an & mulier quæ-
 piam ipsi cohabitât? MER.
 Non omnino absque uxore
 est, Venus. VEN. Quo-
 modo hoc dicis? MER. Vi-
 detur quædam cum eo habi-
 tare mulier Idæa, sic fas-
 tis formosa, cæterùm rustica,
 atque inter montes malè

μιν ὦ; Ερ. οὐδὲν, ὦ Α=
 θλωᾶ. Δαυδὲν, οὐδὲ καθ' ἑ-
 μῶν ἀπ' ἡρώτο με, ἀ ἀγα-
 μῶ ὁ Πάρις ἔπει. Αθην. ὡς
 εἴ τι τοῦτο πολυπραγμονοῦ-
 σα; Ερ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ'
 οὐδ' ὅτι ἀπὸς ἐπελθὲν, οὐκ
 ἐξέπιτησεν ἡρώτο με. Αθην.
 τί οὐδ', ἀγαμῶς ἐσιγ; Ερ. οὐ
 δλοκᾶ. Αθην. τί δὲ τῶν πο-
 λεμικῶν ἐσιγ αὐτῷ ἐπιθυ-
 μία, καὶ ἐπιδοξός τις, ἢ τὸ
 πᾶν βουκόλῳ; Ερ. τὸ
 μὲν ἀληθές οὐκ ἔχα λέγειν,
 ἐκείνην δὲ καὶ νύκτωρ ὄντα, καὶ
 τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ
 βούλεσθαι ἀρ' ἄνωτον αὐτὴν
 εἶν' ἡσπὶ τὰς μάχας. Ἀφρο-
 διτῆς; οὐδὲν ἐγὼ μὲν φο-
 μαι, οὐδὲ προσεγκληθῶ σοι,
 τὸ πρὸς ταύτῃ ἰδιόκαλῶν
 μιμνησμοίρων ἦδ', καὶ οὐκ
 Ἀφροδίτης τὰ λοιπῶτα.

Ερμ. καὶ αὐτὴ σχεδὸν τὰ
 αὐτὰ με ἡρώτο. Διὸ καὶ χαλε-
 πῶς ἔχει, μὴ δ' οἶον μενε-
 κτῆν, εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ

τὸ

Querulorum enim hoc, non
 Veneris. MER. Etiam hæc fermè eadem interrogavit me:
 quemobrem grauiter ne feras, nèpe putes eò minus confe-
 cuturam esse te, quòd huic quoque simpliciter & absque
 dolo

fers. MER. Nihil mali,
 Minerua, hoc: neque etiam
 contra vos, sed interrogabat
 me, an vxore adhuc careret
 Paris. MIN. Quamob-
 rem igitur hoc supersticio-
 sè ac eò illa curat? MER.
 Nescio. Aiebat igitur quòd
 temerè ita in mentem venis-
 set hoc, neque ex composito
 interrogasset me. MIN.
 Quid ergo? carèine vxore
 adhuc? MER. Non videretur
 MIN. Quid autem?
 bellicæ ne rei studio aliquo
 tenetur, atque amans gloriæ
 est, an nihil aliud quam bu-
 bulcus est? MER. Verum
 quidem non possum dicere:
 coniecturam autem facere
 licet, iuuenis cum sit, etià hæc
 res consequi illum cupere,
 ac velle præcipuè in prælijs
 esse. VEN. Vides? nihil
 ego nunc conqueror, neque
 crimini verto tibi, quòd cum
 hæc seorsim nunc loqueris.
 Querulorum enim hoc, non

τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπικνευάμω. ἀλ-
 λὰ μεταξὺ λόγων ἴδῃ πονὴ
 προίοντες, ἀπικνευάμω τῶν
 ἀείρων, καὶ σχεδὸν γε κα-
 τὰ πλὴν Φρυγίαν ἰσμίμ. ἰγὼ
 δὲ καὶ πλὴν ἰδῶ ὄρω, καὶ τὸ
 Γάργαρον ὄλον ἀκείδω: ἀ
 δὲ τὴ ἰξπατώμα, καὶ αὐ-
 τὸν ἰμῶν τὸν θικαστὸν τὸν
 Πάριμ. Ηρ. ὅπου δὲ θειμ;
 οὐ γὰρ κἀμοὶ φαίνται. Ερ.
 ταύτη, ὦ Ηρα, πρὸς τὰ
 λαὰ σκοπέ, μὴ πρὸς αὐρῶ
 τῷ ὄρω. παρὰ δὲ πλὴν πιν-
 ράν, οὐ τὸ αὐρον, καὶ πλὴν
 ἀγέλιω ὄρω. Ηρα. ἀπὸ
 οὐκ ὄρω πλὴν ἀγέλιω. Ερ. τί
 φᾶς; οὐκ ὄρω βοῖδια κατὰ
 τὸν ἰμῶν οὐτωσὶ δακτυλον,
 ἐκ μίσην τῶν πτητῶν προ-
 ερχόμενα; καὶ τίνα ἐκ τοῦ
 σκοπέλου καταθίοντα, κα-
 κάρωπα ἔχοντα, καὶ ἀνάρ-
 ζοντα μὴ πρὸσω στακίδνα-
 θωα πλὴν ἀγέλιω; Ηρα. ὄρω
 νιῶ, ἐγγικένος θειμ. Ερ.
 ἀπὸ ἰκάν. Ὁ. ἰπαδὸν δὲ πη-
 σίον ἰσμίμ, ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἀ

dolorespondi. Verū in in-
 terea dum sermones cedis
 mus, iam multūm progressi
 si, reliquimus post nos stel-
 las, & propemodum Phry-
 giam contingimus. Ego
 verò etiam Idam video, a-
 deoque totum Gargarum
 exactè: &, si non fallor,
 ipsum quoque iudicem ves-
 strum Paridem. IVNO.V.
 bi autem is est? neque enim
 ipsa etiam video illum.
 MERCVR. Hac versusum,
 Iuno, ad sinistram respice,
 non ad summum montem,
 sed secundum latus, ubi an-
 trum illud & armentum vi-
 des. IVNO. At non vi-
 deo armenium. MER-
 CVR. Quid ais? annon
 vides buculas secundum
 meum hunc digitum, ex me-
 dijs rupibus progredientes:
 & quendam à scopulo deor-
 sum currentem, pedum ma-
 nu tenentem, & prohiben-
 tem ne longius dispergatur
 armentum? IVNO. Video
 nunc tandem; si modò ille

est. MER. Ille verò. Sed quia propè iam sumus, in terram,

ἐν Δοκῇ, κατὰ σάντον βαδίζομεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἀνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπλάμηναι. Ἡρα. εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιοῦμεν. ἐπεὶ δὲ κατεβλήκαμεν, ὤρα σοι, ὦ Ἀφροδίτη, προΐεναι, καὶ ἡγεσθαι ἡμῶν τῆς δόξης. σὺ γὰρ, ὡς τὸ ἀνδρῶν, ἔμπειρος εἶ τοῦ χροίου, πολυλάκεις, ὡς λόγος, κατεβλήσασα πρὸς Ἀχιλλεῦ. Ἀφροδίτη. οὐ σφόδρα, ὦ Ἡρα, τοῦτοίς ἀχθομαι τοῖς σκόμμασιν. Ἐρμ. ἀπὸ οὐρανὸν ἡμῶν ἡγήσομαι. καὶ εἴδ' αὐτὸς ἐν δίοξει τῆς Ἰδῆς, ὅποτε ὁ Ζεὺς ἦρα τοῦ μαρτυρίου τοῦ φρυγίου. καὶ ποταμὸς δὲ ἔστω ἄλλοθεν, ἢ ἐκείνου κατὰ πηγεῖς εἰς ἱπποκλήδου τοῦ παλῶς. καὶ ὅποτε ἦδ' ἐν τῷ ἀέθρῳ, συμπαριτάμην αὐτῷ, καὶ συνικούφιλον τὸν καλόν. καὶ ἄλλ' ἐμὲ μνησθε, ἀπὸ ταυτοῦ τῆς πίστεως αὐτῶν ἀίητας σφ. ὁ μὲν εἴδ' ὅτι ἔτυχε σφίσι πρὸς τὸ ποίμνιον

κατα-
 ripuit. Nam hic quidem forè tum fistula canebat ad ouile
 Iupiter

si videtur, demissi, pedibus faciamus iter, ne conturbemus illum supernè ex impro- uiso deuolando. I V N O Res- pè dicis, atque ita faciamus. Caterùm posteaquam descendimus, tuum iam est Venus, ut præeas, ac viam nobis ducendo commōstres. Tu enim, ut consentaneum est, locorum perita es, quippe quæ sapius, ut fertur fama, huc ad Anchisen descendis. V E N V S. Non admodum, Iuno, me tua ista mouet dicacitas. M E R C V R. At igitur ego vos ducam nam & ipse frequenter in Ida versatus sum, quando Iupiter amabat adolescētulum istum & Phrygium: ac sapius huc veni ab illo missus, ut quid ageret puer, obseruarem: & cū tam in aquilam conuersus esset, vnà quoque e cum ipso aderam, & vnà formosum illum subleuabam. Et, si modò satis memini, ab hac ipsa rupe illi in sublime ab- Iupiter

καταπλάμην, ὅτι ὄπισθεν αὐ-
 τοῦ ὁ Ζεύς, κούφως μάλα τοῖς
 ὄνυσσι περιεβαλὼν, καὶ τῷ σῶ-
 ματι τὴν ἐπι τῆ κεφαλῆ τιὰς
 ραυ δακτύλων, ἀνέφερε τὸν
 παῖδα τῆσραγαμίνου, καὶ τῷ
 πρᾶχθῶ ἀπεσραμμένῳ ἐς αὐ-
 τὸν ἀπέβλησεν. τότε οὖν ἐς
 τὴν πλὴν σείεγα ἔλαβον, ἀπε-
 βιβλύνει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
 Δίους. ἀλλὰ γὰρ ὁ Διαιτη-
 τὴς οὐδὲσι πηλοισί, ὡς πε-
 σείεμεν αὐτόν. χαῖρε, ὁ
 Βουκόλι. Πά. νὴ καὶ σύ-
 γη, ὁ νεανίσκε. τίς δὲ ἄν, Διὸς
 πο ἀφίξει πρὸς ὑμᾶς; ἢ τίνας
 ταύτας ἀγῆσ τὰς ζωῶνας;
 οὐ γὰρ ἐπιτίθειαι ὄρειοπο-
 λῆν, οὔτω γη οὔσαι λαοῖα.
 Ερ. ἀλλ' οὐ ζωῶκῶν ἔσιμ.
 Ηραρ δὲ, ὁ Πάρι, καὶ Αθην-
 αῖν, καὶ Ἀφροδίτῳ ὄρῳ,
 ἀγῆμὲ τὸν Ερμῆν ἀπίσαλφ
 ὁ Ζεύς. ἀλλὰ τί πρῆμας, καὶ
 ἀχρῆτῆς; μὴ δὲ δίδιθ' ἡδῆ-
 πῶν γὰρ οὐδὲν. λαλοῦν δὲ σε
 Διαιτῆν γυγῆσαι τοῦ κά-
 λους αὐτῶν. ἵπασθῆν γὰρ φησι
 καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς
 τὰ

doquidem enim, inquit, & formosus ipse es, & doctus

verum

Iupiter autem à tergo ipsi de-
 uolans, leuiter admodum vn-
 guibus circumiecit, & ore in-
 tiaram, quam super caput
 habebat, impresso, in altum
 sustulit puerum, perturba-
 tum, & ceruice reflexa in i-
 psium intuentem. Tum igitur
 ego fistulam sustuli: ab-
 iecerat enim illam præ timo-
 re. Atenim arbiter hic pro-
 pè est, quare compellemus i-
 sum. Salue bubulce. P. A-
 RIS. Et tu cerè adolescēs.
 Quis autem ipse es qui huc
 ad nos adueneris: aut quas
 nam has adducis mulieres?
 Non enim eiusmodi apparēt,
 quæ in montibus versari con-
 modè queant, formosæ adeò
 eùm sint. MERC. At non
 sunt mulieres. Iunonem ve-
 rò, Pari, & Mineruam, &
 Venerem vides, & me Mer-
 curium videlicet Iupiter ad
 te misit. Sed quid tremis
 & expallescis? ne metues: ni-
 hil enim periculi hic. Iubet
 autem, te iudicem esse pul-
 chriiudinis ipsarum. Quan-
 doquidem enim, inquit, & doctus

τὰ ἑρωτικά, σοὶ πλὴν γνῶσις
 ἐπιτίπω. τὸ δ' ἀγῶν τὸν
 ἀθλοποιόν, ἀναζώνος τὸ μῦ-
 λον. Ἀλλ' ἐπὶ ἴδω τί καὶ βό-
 ληται ἢ καλῆ, φησι, λαβέτω.
 πῶς ἄν δρῶ, ὃ δίκαστοτα Ερμῆ,
 Διωθεῖται ἐξ ὀδυνητῶς αὐτῶς,
 καὶ ἀγροικὸς ἄν, δικαστὴς γέ-
 νειοι παραδόξου βίας, καὶ μεί-
 ζου ἢ κατὰ βουλόρου, τὰ γὰρ
 τοιαῦτα κείναι, τῶν ἀδρῶν
 μάλλον, καὶ ἀσικῶν. τὸ δ' ἐξ
 μὲν, αἴγα μὴ αὐτὸς ὀποτέρῃ
 ἢ καμῶν, καὶ δάμαλις ἀπα-
 λης δαμάλιος, τὰ γὰρ ἄν δικά-
 σαιμι κατὰ πλὴν τέχνην. ἀντι-
 δ' πᾶσα τε ὁμοίως λαοῦ, καὶ
 ἐν οἷσ' ὅπως ἄν τις ἀπ' τῆς ἐ-
 τέρας ἐπὶ πλὴν ἐτέρων μετα-
 γάγοι πλὴν ὀψιν ἀρσπασίας. ὃ
 γὰρ ἐλλείπει ἀφαισῶσαι βραδύως.
 ἀπ' ἔνθα ἄν ἀπερείσει τῶν ὄ-
 των, τοῦτ' ἔχεται, καὶ τὸ πα-
 ρὸν ἐπαυτῆ, καὶ ἐπ' ἄλλο με-
 ταβῆ καὶ κῆνο καλόμ ὄρεα, καὶ
 παραμυθῆ, καὶ ἐπὶ τ' ὀψισίον
 παραλαμβάνεται. καὶ ὅπως
 περιε-

dat. Inde si ad aliud transierit, etiam illud formosum videt,
 & immoratur: & semper ab ijs que propria sunt, ceu
 per successionem excipitur. Et in summa, circumfusa mihi
 est

rerum amatoriarum, cogni-
 tionem hanc tibi commedo:
 ceterarum autem primum
 scies lecto hoc poma. PA.
 Cedo, ut videam quid sibi es-
 tiam velit. Pulchra, inquit,
 capiat. Quo pacto igitur, ὃ
 here Mercuri, potero ego,
 mortalis cum sum ipse ac ru-
 sticus, iudex esse tam inopi-
 nati spectaculi, & maioris
 adeo quam pro bubulci cas-
 piu? Nam huiusmodi cau-
 sas disceptare, delicatorū at-
 que urbanorum magis est.

Quod autem ad me attinet,
 vira capella formosior alte-
 ra sit, & iuuenta num alia a-
 liam superet, fortassis ex ar-
 te dijudicare possim. Hæ ve-
 rò & formosæ pariter omnes
 sunt, & non video quo pacto
 aliquis ab una ad aliam tras-
 ferendo aspectum auellere
 queat. Non enim facile ab-
 sistere vult: sed cuicumque
 se primo applicat, ei inhae-
 ret, & quod praesens est lau-

ἄρι κέρυϊά μοι τό κάπνος αὐ-
 ρ, καὶ ὄλον παρτέληφέ με. καὶ
 ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς, ὠ-
 σπρ ὁ Ἄργος, ὄνα βλήπερ δὴ-
 ναμαι ἑὸ σώματι. δοῦν δ' ἄν
 μοι καλῶς δικάσαι, πάσαις
 ἀπ' ὅς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὐ
 καὶ τόθ' ἐ τὰν τῶ μῦ ἐν συμ-
 βίβηκε τῷ Διὸς ἀδελφῶν, καὶ
 ζωαῖνα ταύτας δ', θυγατέ-
 ρας· πῶς ἔρω ἡ χαλεπὴ ἢ ὄσας
 ἢ κείσις; Ερμ. ἐν οἴδα. πηλὸν
 οὐχ οἶδω τε ἀναδύου πρὸς ἔ
 Διὸς κικληνομένον. Ἀλέ.
 ἐν τοῦτο, ὦ Ερμῆ, πῆσαι αὐ-
 τὰς, μὴ χαλεπῶς ἔχων μοι
 τὰς δύο τὰς νενηγμένας, ἀλ-
 λά μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡ-
 γέθουα τῶν διαμαρτίαν. Ερ.
 οὕτω φασὶ ποιεῖσιν. ὦρα δ' ἐ
 σοι ἡδὴ παρταίνων τῶν κείσιν.
 Ἀλέ. παρασόμεθα, τί γὰρ ἄν
 καὶ πάθοι τις; ἐκείνο δ' ἐπρῶ-
 τον ἀδέναι βόλομαι, ποτὶ ῥα
 ἐξαρτίσθ' σκοπεῖν αὐτὰς ὡς
 ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποῦσαι δεισθ'
 πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξέτας
 σῶσι;

est pulchritudo ipsarum, &
 totum me complexa tenet.
 Ac doleo quòd non & ipse,
 quemadmodum Argus ille,
 toto corpore videre possum.
 Videor autem mihi bene
 tum iudicasse, si omnibus po-
 tum hoc reddidero. Nam
 & rursum illud quoque ac-
 cedit, quòd hæc quidem Io-
 uis soror & coniunx est: il-
 la verò filia. Quomodo igitur
 non periculosum etiam
 hoc pacto iudicium hoc fue-
 rit? MER. Nescio, nisi
 quòd non licet detrectare
 Iouis imperium. PARIS.
 Vnum igitur hoc, Mercuri,
 persuade ipsis, ne succen-
 scant mihi due illæ reliquæ,
 quæcunq' victæ fuerint: sed
 quicquid peccatum videbi-
 tur, id solis oculis impotent.
 MERC. Ita facturas se
 aiunt. Tempus autem iam ti-
 bi est, ut peragas iudicium.
 PARIS. Faciemus peris-
 culum. Quid enim agat quis-
 piam? Ceterum illud primum
 scire volo, utrū satis erit spe-
 ctare ipsas, ut nunc sunt, vesti-
 tas: an verò etiam exuere sese
 necesse erit, ut diligentius
 inspicere atque, examinari eo
 possint:

στος; Ερ. τὸ μὲν οὐκ ἔστιν ἔτι
 ἔδικασθαι, καὶ πρόσταξι δὲ καὶ
 θύλας. Πά. ὅτι καὶ θύλας; γυμ-
 νὰς ἰδὲν βόλομα. Ερ. ἀπό-
 δῦσι, ὡς αὐτὰ. οὐ δ' ἐπισκό-
 πῃ, γὰρ δ' ἀπιστάφλω. Ηρα.
 καλῶς, ὦ Πάρι, καὶ πρώτη γέ
 ἀρδύσομαι, ὅπως μάθης ὅτι
 μὴ μόνως ἔχω τὰς ἀλένας πο-
 κὰς, μὴ δ' ὡς βοῶπις εἶμι, μέ-
 γα φρονῶ ἐπισησθῆναι ἀμὶ πᾶ-
 σα καὶ ὁμοίως καλῶ. Αθ. μὴ
 πρότερον αὐτῶν ἀρδύσοι, ὡς
 Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κισθὸν ἀπό-
 θῆται φαρμακίς γάρ εἰσι, μέ-
 γα καταγοητάσθαι αὐτῶν. καὶ
 τοὶ γὰρ ἐχρῶν μὴ δ' ὄτω κκαλ-
 λωπισμῶν καρῶνα, μὴ δὲ
 τοσαῦτα ἰντεριμμῶν γὰρ
 μάτα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἐ-
 τάρων τινα, ἀπὸ γυμνῶν τὸ
 κάμῃ ὡς ἐπιδακνύων. Πά.
 ἵδ' ἴδ' οὐκ ἔστιν ὡς αὐτῶν, καὶ
 ἀπόθου. Αρρ. τί οὐκ οὐκ καὶ
 οὐκ Ἀθλῶν τῶν κερῶν ἀφελῶ-
 σα, ψιλῶν τῶν κεφαλῶν ἐπιθε-
 κνύς, ἀπ' ἐπιστάσθαι ἄλοφον,
 καὶ

formā nudam exhibere spe-
 ctandam. P.A. Rectè sanè admonent illud de cestro: atq; etiam
 depone illum. V.E. Cur non igitur tu Minerva galea de-
 posita nudum caput spectandū exhibet: sed concutis conum,

sint? MERC. Hoc tuum
 officium erit videre, ut potes iu-
 dicis. Ac imperes ipsis licet,
 quomocunq; etiam voles.

P.A.R. Quomocunq;
 etiam volo? Nudas igitur vi-
 dere volo. M.E. Exiite heus
 vos. Tu verò inspicite cas. E-
 go interim auertam me.

VEN. Rectè, ô Paris. At
 que prima certè exuam me,
 ut noris, quod non solum la-
 cerios habeam candidos, ne-
 que etiam magnos & augu-
 stos oculos præ me ferendo
 superbiam. Aequaliter verò
 sum tota & vniformiter pul-
 chra. M.I. Ne prius ipsam
 exueris, ô Paris, quàm cestū
 à se deposuerit, (incantatrix
 enim est) ne te præstigijs cir-
 cumueniat per illum. Et cer-
 tè quidem oportebat neque
 etiam studiosè ita exornatam
 hic adesse, neque tot coloris
 bus fucatam, perinde ac verè
 meretricè aliquā, sed ipsam

καὶ τὸ δικαστῆν φοβῆς; ἢ δὲ
 θίας μὲν σοὶ ἰλιγγίᾳ τὸ γλαυ-
 κὸν τῶν ὀμμάτων, ἄνω τοῦ
 φοβεροῦ βλεπόμενον; Ἄθ.
 ἰδὲ σοὶ ἡ κόρυς αὐτῆ ἀφῆρη-
 ται. Ἀφρ. ἰδοὺ σοὶ καὶ ὁ
 κισός. Ἡρα. ἀπὸ ἀφῆρσός
 μινθα. Πά. ὦ Ζεῦ τιράσιν ἔ-
 θίας, τὸ κάπνου, τὸς ἰδούης.
 οἷα μὲν ἡ παρθένῳ. ὡς δὲ
 βασιλικὸν αὐτῆ καὶ σμυδὸν
 ἀπολάμπει, καὶ ἀληθῶς ἄξιον
 τῷ Διός. ὄρα δὲ ἡ δέως, καὶ
 γλαυκρόν τι, καὶ προσάω-
 γὸν ἐμείδιασθαι ἀπὸ ἡδῆ μὲν
 ἄλλοις ἔχω τὴν ὀδαιμονίας. ἂ
 δολκῆ δὲ, καὶ ἰδίᾳ καθ' ἑκά-
 στῶ ἐπιθεῖν βέλομαι, ὡς νῦν
 γε ἀμφοβολός εἰμι, καὶ οὐκ
 οἶδα πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω,
 πάντῃ τὰς ὄψεις περιεσπῶμαι
 ὅθι. Ἀφρ. οὕτω ποιεῖν.
 Πά. ἀπὸ τῆς ἑρῆς δὴ οὐ δὲ
 ὦ Ἡρα, περιεμένει. Ἡρα. πε-
 εμῖνο. καπαδάειν μὲ ἀνεκ-
 βῶς ἴδεις, ὄρα σοὶ καὶ τὰ μα-
 ἡδῆ σκοπέειν, ἢ καλέ σοὶ τὰ
 δῶρα τῆς νίκης ἔμῃς. ἄρ γάρ
 με,

quæ me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cætera id spec-
 tate, num pulchra victoriae meæ dona proposita tibi. Nam si
 me,

& perterres iudicem? An ve-
 reris ne tibi obijciat & re-
 prehendam caruleum istud o-
 culorum, si dempto terribili
 isto aspiciatur? MIN. Ec-
 ce tibi galea hæc ablata.

VEN. Ecce tibi & cestus
 hic. IVN. Sed exuamur
 tandem. PAR. O Iupi-
 ter monstrifice, quod spectem
 culum? quæ pulchritudo? quæ
 voluptas? qualis virgo hæc?
 ut verò regalis illa & vene-
 rabilis effulget, adeoq; verè
 digna Ioue: tuetur aut sua-
 ue quiddam & iucundum,
 ac blandum & illeebro-
 sum. etiam arrisum. Sed iam
 satis habeo felicitatis huius.

Si videtur autem, etiam seor-
 sum unquamque inspicere
 volo: quoniam nunc certè amo-
 biguus sum, neq; satis scio ad
 quid etiam me referam, vis-
 su in omnes partes disfra-
 cto. VEN. Ita faciamus.
 PAR. Abscedite igitur vos
 duæ: tu verò Iuno hæc ma-
 ne. IV. Maneo. Ac postea-

με, ὁ Πάρι, Δικαίους εἶναι κα-
 λῶν, ἀπάτους ἴση τῆς Ἀσίας
 Διονότους. Πά. οὐκ ἐπὶ Δι-
 οίσις μὲν τὰ ἡμέτερα, πᾶσι δὲ
 ἀπ' ἀπίθι· πεπραγέται γὰρ
 ἄπειρ' ἀπ' Διὸς. οὐ δὲ πρόσθι
 Ἀθῶν. Ἀθῶν. παρὲς ἡμέ-
 σοι. καὶ τὰ μὲν, ὁ Πάρι, Δι-
 καίους καλῶν, οὐ ποτε ἡτῶν
 ἀπ' ἀπὸ μάχης, ἀπ' ἀπὸ κρα-
 τῶν πολέμου γὰρ σὺν νι-
 κηφόρον ἀπ' ἀπὸ μακα. Πά.
 οὐδὲν Ἀθῶν δὲ μοι πολε-
 μου καὶ μάχης. ἀρλίη γὰρ,
 ὡς ὁρᾶς, τανῦν ἐπέχεται
 Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν, καὶ
 ἀπολείμνηται ἡμῖν τὸ πα-
 τὴρ ἀρχὴν δὲ, οὐ μισο-
 ενήσεις γὰρ, καὶ μὴ ἐπι-
 Διόσις Δικαίους. ἀπ' ἐν-
 Διὸς ἡδὲ, καὶ ἐπίθου τῶν νό-
 ρων· ἰκανὸς γὰρ ἔσθ' οὐκ ἔστιν.
 Ἀφροδίτῃν παρ' ἄναι καρούς.
 Ἀφρο. αὐτὴ σοι ἐπὶ πλε-
 σίον, καὶ σκόπε καθ' ἐν ἀπει-
 βῶς, μηδὲν παρατρέχων, ἀπ'
 ἐνδοξοῦ ἐκαστῶν τῶν με-
 λῶν. εἰ δὲ θέλεις, ὁ καλὸς, καὶ
 τὰδε

diligenter, nihil cursu præteruehendo, sed immorando singu-
 lis etiam membris. Quòd si verò placet, ὁ formose, etiam

me, Pari, formosior esse iu-
 dicaueris, vniuersæ eris Asiæ
 dominus. P A R. At non
 donis nostra hæc geruntur.
 Sed tamen abi. mox enim a-
 getur quicquid æquum vi-
 sum erit. Tu verò accede Mi-
 nerua. M I N. Adsum tibi,
 Quòd si igitur me, ὁ Pari,
 formosam esse iudicio decla-
 raueris, haud vnquã ex pu-
 gna victus abibis: bellatorem
 enim te, et victoriarũ com-
 potem efficiam. P A R. Ni-
 hil, Mimerua, opus mihi est
 bello et pugnis. Pax enim,
 vt vides, in præsentia tenet
 Phrygiam ac Lydiam: et
 ab hostibus quietum est pa-
 tris imperiũ. Sed tamen con-
 fide. neq; enim eò minus fe-
 res: tametsi ob munera ne-
 quaquam iudicium feramus.
 Sed indue te tandẽ, et impo-
 ne galeã, satis enim te inspe-
 xi. Ac nunc Venerem adesse
 tempus est. V E. Eccam
 meisam tibi. Ac cõtemples
 re singillatim vnum quodque

τάδε μου ἀκουσον. ἰδὼ γὰρ
 πάλαι ὄρωσά σε νέον ὄντα,
 καὶ καλὸν, ὁποῖον οὐκ οἶδα
 εἶ τινα ἕτερον ἢ Φρυγία τρί-
 φά, μακροῖσιν μὲν τοῦ κάλλους,
 ἀτιμῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀ-
 πολιπόνηα τοὺς σκοπέλους,
 καὶ ταυτασί τὰς πέτρας, κατ'
 αἴεν ἔην, ἀλλὰ διαφθείρω τὸ
 κάλλος ὅτι ἔρημια. τί μιν
 γὰρ σὺ ἀπολαύσεις τῶν ὀ-
 ρῶν; τί δ' ἄν ἀπόνανθ' ἴδῃ
 σὺ κάλλους αἰ βόου; ἔπρεπε
 δὲ ἴδῃ σοι γυαμνίνα, μὴ
 μὲν τοι ἄγροικῶν τινα, καὶ
 χροῖτιν, οἷα κατὰ πλὴν ἴδῃ
 αἰ γυναικῶν, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος, ἢ Ἀργῶθεν, ἢ ἐκ
 Κορίνθου, ἢ Λακεδαιμονίας,
 ἢ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐκ τῆς
 καὶ κατ' οὐδὲν ἰδέσθαι μὲν,
 καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἰρωτι-
 κή. ἰκένη γὰρ ἢ καὶ μόνον
 θεῖσά σοι σε, οἷδ' ἰδῶ, πάν-
 τα ἀπληθῆσα, καὶ παρα-
 σχῆσα ἰκονῶν ἰκθῶτον, ἢ
 ψῆσα, καὶ σλινοῖσάσα. πάν-
 τος

hac mea dicta accipe. Es
 go enim iamdudum aspi-
 ciens te iuuenem adeo, &
 formosum, qualem nescio
 an vllum aliū nutriat Phry-
 gia, beatum quidem te puto
 ob pulchritudinem: repre-
 hendo autem, quod non re-
 licis hisce rupibus & saxis,
 in orbe alicubi vitam degis,
 sed corrumpi pulchritudi-
 nem istam sinis in solitudi-
 ne. Quid enim te montes
 isti iuuant? aut quid pro-
 ficiunt pulchritudine ista
 tua boues? Decebat autem
 te iam & uxorem duxisse:
 non tamen rusticam ali-
 quam & indigenam, quales
 per Idam passim mulieres
 sunt: sed ex Græcia aliquam,
 vel Argiuam, vel Corin-
 thiam, vel Lacænam, cuius-
 modi Helena illa est, adole-
 scentula & formosa, & nulle
 parte me ipsa inferior,
 & quod maximum est, a
 mori quoque dedita. Nam
 illa, si solū etiam aspi-

ciat te, satis scio, relicis omnibus, se & ipsa ceu in dedi-
 tionem tradita, sequetur & cohabitabit tecum. Pro-
 sum

τως δὲ καὶ οὐ ἀκήρυκός τις πε-
 ρὶ αὐτῆς. Πά. οὐδέην, ὃ Α-
 φροδίτη. νῦν δὲ ἡδέως ἀν-
 ἀπίσαιμι σὺ, τὰ πάντῃ δὴ-
 ζουμένης. Αφρ. αὐτὴ θυ-
 γάτηρ μὲν ἐστὶ Λήδας. ἐκεί-
 νης ἰ καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κα-
 τέσθη, κύνει ὅ γυρόμεν ὅ-
 ποία δὲ τις πᾶν ἄψιν; ἡνικαὶ
 μίρ, οἶαυ ἀκός ἐκ κύνου γιγ-
 τημίντω. ἀπαλὴ δὲ, ὡς ἐν ὠ-
 τραφῆσα· γυμνάς τὰ ποικί-
 καὶ παλαστικά. καὶ οὐτὼ δὲ
 τι πειλοπούδασ ὅ, ὡς καὶ
 πόλιμορ ἀμφ' αὐτῆ γυμνῶν,
 τοῦ Θησῆος ἀφρορ ἔτι ἀρπάζ-
 σαντ ὅ. οὐ μὲν ἀπ' ἱπας
 δὲ πρ' ἄς ἀκμὴν καὶ ἴση, πάν-
 τῶν οἱ ἄριστοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ
 πᾶν μνηστῆραν ἀπλώττοσαν.
 προικεῖθι δὲ Μενέλαο τῶν
 Πελοπιδῶν γένους. ἃ δὲ θῆς
 λας, ἐγὼ σοι καταπράξομαι
 τὸν γάμον. Πά. πῶς φῆς;
 τὸν τῆς γυγαμνίμην; Αφρο-
 δίτ' ἢ οὐ, καὶ ἄγρον ὅ.

ἐγὼ

se obtulerunt. Antepositus autem reliquis tum Menelaus fuit,
 ex genere Pelopidarum natus. Quòd si autem voles, ego tibi
 conficiam has nuptias. PAR. Quid narras? eiuſne quæ nam
 nupsit alteri? VENVS. Iuuenis adhuc es, ὅ rusticus.

sum autem ὅ tu audisti iam
 aliquando de ipsa. PAR.
 Nihil etiam, ὃ Venus. Nunc
 autem lubens audiero omne
 quicquid est de illa te nar-
 rantem. VENVS. Est
 hæc & filia quidem Leda
 formosæ illius, ad quam Ius-
 piter è cælo deuolauit in cy-
 gnum conuersus ὅ. PAR.
 Qualis autem aspectu est?
 VENVS. Candida qui-
 dem, qualem consentaneum
 est esse è cygno progeneratam:
 tenera autem, ut quæ in os
 uo enutrita fuerit; nuda ples-
 runque exercens sese, ὅ pas-
 læstricæ rei dedita. Aded
 igitur magnopere ab omni-
 bus passim expetitur, ut ὅ
 bellum ipsius causa susce-
 ptum fuerit, cùm^h Theseus
 nondum nubilem illam ra-
 puisset. Postea verò cū iam
 ad florem ætatis peruenis-
 set, optimi quiq; Achiuorum
 ad petendas illius nuptias se-

ἐγὼ δὲ οἶδα, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα θραῦν. Πά. πῶς; ἰθὺς ἔλω γὰρ καὶ αὐτὸς ἀδελφεά. Αἴρω. σὺ μὲν ἀποδημῶσαι ἐπὶ θεῶν δὴ τῆς Ἐλλάδος. καὶ παρὰ δὲ ἀφίκη ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ὅψεται σε ἡ Ἑλένη. τὸν τι ἔσθαι δὲ ἰδὼν ἄρ' αἶν τὸ ἔργον, ὅπως ἐραδίησιν ταῖσόν, καὶ ἀκολούθησιν.

Πά. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄριστον εἶναι μοι δοκῶ, τὸ ἀπολιποῦσαρ' ἄνδρα, ἰθὺς βαρβαρῶν καὶ ξένης συνηκτικῶσαι. Αἴρω. θάρσει τούτων καὶ ἔνικα. πῶς δὲ γὰρ μοι ἐστὶν εὐνοικαλῶ, ἡμεῖς καὶ ἔρας, τούτα σοι παραδώσω ἡγεμόνι τῆς οὐδοῦ γεννησομένων. καὶ ὁ μὲν ἔρας, ὅπως παρὰ τῶν ἐς αὐτῶν, ἀναγκάσθαι τῶν ἡμῶν ἐραστῶν ὁδὸν ἡμεῖς, ὡς ἔω σοι περιχρῆσθαι, τοῦτ' ὁπερ ἐστὶν, ἡμεῖς τὸν θεῶν, καὶ ἐραστῶν. καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα, διήσομαι καὶ τῶν χαρίτων ἀπολοῦσθαι. ἀπαίρει αὐτῶν ἀναπέσομαι.

Ego verò noui quo pacto talia perficere conueniat.

PAR. Quomodo? cupio enim et ipse scire. VEN. Tu quidem proficisceris ad perlustrandam Græciam, atque ubi Lacedæmona perueneris, videbit te Helena. Post illa verò, meum iam opus erit efficere, quò illa amore tui capiat, ut sequetur. PAR.

Hoc ipsum etiam incredibile mihi videtur, ut illa relinquo coniuge, cum homine barbaro atque hospite è patria nauigare in animum inducat. VEN. Bono animo esto. Nam huius cerè rei gratia liberos duos habeo pulchros. Amabilitatem et

Cupidinem videlicet, quos tibi tradam, qui tibi duces itinervis futuri sint. Ac Cupido quidem totus subingrediens illam, ut coget amare mulierem. Amabilitas autem tibi ipsi circumfusa, id quod ipsa est, et expetibilem te reddet, et amabilem. Deinde autem

et ego vnà præfens rogabo Gratiæ, quo et illa comites se præbeant: atque ita omnes ipsam ad hoc quod volumus impellemus.

μέρ. Πά. ὅπως μὲν τάχα
 χαρίσθαι, ἀδελφον, ὃ Ἀφρο-
 δίτη. πάλιν ἔρω γὰρ ἡδὴ τῆς
 Ἑλένης, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ
 ὄρα ἄν αὐτῷ οἶσμαι, καὶ πλεον
 ὄνθ' τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆ
 Σπάρτης ἐπιθυμῶ, καὶ ἐπ' αὐ-
 ναμ ἔχωρ πλὴν γυναικα, καὶ
 ἀλθρομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦ-
 τα ἡδὴ ποιῶ. Ἀφρο. μὴ
 πρότερον ἰραδῆς, ὃ Πάει,
 πρὶν ἐμὲ πλὴν προμνήστριαρ
 καὶ νυμφαγωγῶν ἀμείψασθαι
 τῆ κείσα. πρῆπει γὰρ καὶ μὲ
 νικηφόρον ὑμῶν συμπαραῖ-
 νοι, καὶ ἰορτάσαν ἅμα καὶ
 τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπιμήνια.
 πάντα γὰρ ἔνισσί σοι, ἢ ἔρω-
 τα, τὸ κάπνος, τὸν γάμον τῶ-
 τος τὸ μῦθος πρῆσθαι. Πά. δι-
 δοίκα μὴ το ἀμνήστιας μετὰ
 πλὴν κείσιν. Ἀφρο. βίβη ἰς
 πομόσομαι, Πά. μηδ' αμῶς,
 ἀλλ' ἔσθ' ὅπως πάντων Ἀφρο.
 ἵπταχθῆμαι δὲ σοι πλὴν Ἑλέ-
 νω παραδῶσαν γυναικα, καὶ
 ἀπολεθῆσαν γὰρ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
 ἐπιξῆσθαι παρ' ὑμᾶς ἄς πλὴν
 Ἰλιον,

VEN. Promitto igitur, Helenam iradiuram me esse vxo-
 rem tibi, & suuram comitē proficiscenti ad ipsam: deinde &

c c 4 Ilium

lemus. Quomodo fortassis
 hoc procedet, incertum ad-
 huc, Venus est: veruntamen
 amo iam Helenam, & ne-
 scio quo pacto etiam videre
 ipsam mihi videor, & nauia
 go rectā versus Græciam,
 & in Sparta peregrē absūm,
 & redeo vud cum vxore:
 & doleo quòd non omnia
 hæc iam nunc facio. V E-
 NVS. Ne prius amaueris,
 Pari, quàm i pronubam me
 & sponsa conciliatricem iu-
 dicio hoc remuneratus fue-
 ris. Decet enim & me vi-
 ctoriae compotem factam
 adesse vobis, & celebra-
 tem peragere nuptiarum pa-
 riter & victoria. Omnia
 enim licet tibi hæc, & amo-
 rem, & formam, & nus-
 ptias k pomo isto mercas-
 ri. PAR. At metuo ne
 me post latum iudicium ne-
 gligas & contemnas. VEN.
 Vis igitur ut iurem tibi?
 PAR. Nequaquam, sed
 tantum promitte denūo.

Ἰλιον, καὶ αὐτὴ παρίσομαι, Ἰλιον venturam esse ad vos.
 καὶ συμπράξω τὰ πάντα. Atq; adeò ipsa praesens ade-
 Πά. καὶ τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν ro, & ad omnia optulabor.
 ἡμέρον, καὶ τὰς χάριτας ἄ- PAR. Etiam Cupidinem
 ξαι; Ἀφρο. θάρρα καὶ τὸν & Amabilitatem & Gra-
 πόθορ καὶ ἡμίναορ πρὸς tias tecum adduces? VEN.
 τέτοις παραλήφομαι. Πά. ὁ Bonum animum habe: quin
 κοῦρ ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ & Desiderium¹ & Hyme-
 μῦλλον, ἐπὶ τέτοις λάμβανε. naum praeterea comites as-
 sumam. PAR. Ob haec iugiu do tibi pomum, ob haec accipe.

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

HVius iudicij occasionem dedit Eris, rixarum dea, in
 Thetidis & Pelei nuptijs: ad quas reliqui dii omnes,
 praeter Eridem, hoc est, discordiam (quid enim huic tur-
 bulentæ atque insanæ Deæ cum nuptijs?) inuitati con-
 ueniunt, Eris ultura iniuriam suam, pomum elegantif-
 simum cum hac inscriptione, ἡ καλὴ λαβίτω: id est, pul-
 chriori detur, in mensam discumbentium proiecit. Iupi-
 ter, ne qua fieret in nuptijs commotio, Mercurium ad
 Paridem mittit: ut ipso iudice, pomum detur venustiori.
 Habita inter deas tres longa disceptatione, Paris promif-
 sæ Helenæ occasione, Veneri dat pomum. Ipse ad Spar-
 tam nauigio proficiscitur, Helenam rapit, raptam ad Ili-
 um deducit. Hinc illæ lachrymæ, hinc illud decennale
 bellum, quod tota Græcia ad Troiam gessit: quod quid-
 em ab Homero libris 24. vsque ad Hæctoris interitum
 describitur. Exat etiam Coluthi Thebani de Helenæ
 raptu liber vnus. Vide praeterea infra dialogum Mari-
 num, Panopes & Galenes. Item coniuuium Lapitharū:
 postremò Charidamum.

a PRIAMI filium pastorem.] Nam & Paris pastor fuisse
 dicitur, atque tunc eum iudicem formæ inter Deas fuisse ferunt.
 Virgi-

Virgilius: — amârunt dij quoque sylvas

Dardanius que Paris, &c.

b Electus sit arbiter.] Nec nos, bella Venus, nostræ formæ
metuimus: ne quidem si ad tuum Mariem huius arbitrium cau-
sæ deferretur. c Cum eo habitare.] *συνοικῆναι* hoc loco ver-
bum est rectum, & pudoris ac verecundia plenum, idemq; va-
let quod infra diximus in primo meretricio Dialogo *ἄξιόν τῷ ἐ-
χέειν*. Laërtium quoque in Aristippo vsu esse constat, pro co-
habitare. d Phrygium.] Catamyrum puerum Ganymedem,
Trois filium, quem ob elegans ingenium in Ida pascentem rap-
uisse Iupiter, in aquilam conuersus, fingitur. Fabula est apud
Ouidium: & de eo loquitur Theocritus in Syracusis, Iouis pue-
ri pocillatorem eū vocans, repudiata enim Hebe Ioui pocula mi-
nistrat. Itē Xenophon in Symposio. De eo Virg. in princ. 1. *Aen.*

— & rapti Ganymedis honores. e Cum ipso aderā.]
Volabam. Mercurius de Ioue Ganymedem rapturo. In raptu
Ganymedis dissentiunt auctores: nam Homer à dijs, Virg. 5. *Ae-
neid.* ab aquila, Ouid. 10. *Met.* & nositer Lucian. à Ioue in a-
quilam verso raptum scribunt. Illud quidem dicunt omnes rap-
tum, vt Ioui, sicut Ouidius loquitur, pocula misceret. f Ab-
scedite vos duæ.] *Ἐνοκάτιο* imperfecta *ἄπιτε* *αὐτῶν*. i. abite
vos due. *ἄπιτε* Græcè, Latine vnus literæ mutatione, abite.

g Filia quidem Ledæ.] Iupiter, propter mulieres nihil non
factus est. Cygnus Ledam compressit, Tyndari regis uxorem, quæ
ouum peperit: vnde nati sunt Dioscuri, Pollux & Castor & He-
lena, vt est apud Ouidium 6. *Metam.* & 14. *Iliad.* Apud Athe-
næum lib. 2. exponitur eius quoq; fabulæ origo. De Helenæ for-
mæ, procerum cum Græcorum, tum Troianorum robore & mo-
ribus, & alijs virtutibus, vide Daretem Phrygium, in historia
belli Troiani, qui ei interfuit *αὐτίκην*. Helenam ob formæ ele-
gantiam primū à Theseo, deinde à Troiano Paride raptam, histo-
rie tradunt. De Helenæ pictura vide Plin. lib. 35. c. 3. h The-
seus.] De Theseo est apud Isocratem in encomio Helena, *Ἐ-
ριπίδην* in Helena. Eius vitam scripsit Plutarch. i Pronu-
ba.] *Ἐπὶ νύκτι*, i. *νύκτι* dicitur, quam Xenophon
Ἐπὶ νύκτι vocat. *Προνοῦσα* est, pronubæ officio fungi, &
nuptiarum conglutatrix, i. *συνεγχεῖσθαι* & *ζῶμα*. & *ἀρσὶ* i.

psa *ἄρτυσις* dicitur, quasi conciliatrix, ars conciliandi & copulandi. *ἄρτυσις* *Ἰουπυ* etiam, cui *ἄρτυσις* dicitur. Idem Lucianus in Herodoto: *ἄρτυσις* *ὄβρα μὲν τῶν Ἀστῆων τῶν δὲ ἄρτυσις* *Ἰουπυ*. Quod idem dixit, quia Proxenes artem pictoris admiratus, qui nuptias Alexandri pinxerat, generum sibi eum ascivit virō. *κ* Pomo isto mercari.] Mercandi verba variis dativo inveniuntur In Græco. *πρὸς τὸν τι μὲν*, Sunt qui putant subaudiendum *ἄρτυσις*, alijs placet, *ἀρτι* l Et Hymenæum.] Hymenæus nuptiarū deus, quē Poëtæ fabulantur Veneris & Liberi filium fuisse, primūq; certas nuptias instituisse.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Ἐξυπλῶς iudicij Paridis.

Paridis iudicium, vti vult Proclus Diadochus in Platonis Commentarijs, nihil aliud est q̄ doctus adolescentis in persequendo hoc aut illo vitæ instituto, dum aut recta ratio eum ducit ad verorum bonorum, hoc est, Palladiæ vitæ amorem, vel animi affectus recordia seductus, ad Veneræ, & in speciem pulchræ formæ admirationem raptus & inclinatur.

Matris Acidaliæ iuuenis deceptus amore,

Non curat reliquas cæcus habere deas.

Pallade quid melius? Iunone potentius ipsa?

Præferimus Cypridos munera prava tamen.

Iudicium Paridis avroxyedias.

Priamides iuuenis, quo non formosior alter,

Qui tenuit magni Troia sceptræ senis:

Pallados & Veneris formæ, Iunonis & olim

Arbiter electus, talia verba tulit:

Ad Iunonem.

Quamuis magna potes Iuno, coniunxq; fororq;

Illius excelsi qui iuga summa tenet:

Non tamen his moueor, curæ mihi non tua dona,

Haud referes formæ præmia chara tuæ.

Ad Palladem.

Frustra tu certare paras quoq; Pallas amica:

Ingenij quamuis gloria magna tui.

Nam

σκόμμα. Non admodum Iuno.] *Veneris responsio.* Atq;
 igitur ego vos inducam.] *Mercurij pollicitatio.* Nam &
 ipse.] *Ratio.* Vt quid ageret puer obler.] *σκάπτε τὴν ἡ-*
εγν. Et si modò satis memini.] *Interferis fabulam de ra-*
pto Ganymede. Tum igitur ego sist. iust.] *Redit ad ipsam rē.*
 Salue bubulce Paris.] *Compellationes ἢ ἀπασιμί.* Quis
 enim ipse es qui huc ad nos.] *ἐρώτησις θαυμαστικῆ.* Non
 enim eiusmodi.] *δαίσις τῶν ἀρσένων.* At non mulieres.]
ἀφύγησις. Sed quid tremis.] *Confirmat Pavidem tremen-*
tem. Quandoquidem form. ipse es.] *αἰτιολογία.* Cogni-
 tionem hanc tibi.] *ἐπιτροπή.* Cedo ut videam.] *Peitio.*
 Quo pacto.] *Reiectio.* Mortalis cum sim.] *Extenuatio*
suāδου τῆ ἀδωάτης. Nam huiusmodi.] *Ratio per compara-*
tionem. Hæ verò & form.] *Αἰ ἀσπίδι, ὅτι χαλεπὴ ἢ κρείσις.*
 Non enim facilè.] *αἰτιολογία.* Et in summa.] *ἐπιφώνημα.*
 Doleo quod non & ipse.] *ὄχι.* Benè tū iudicasse.] *Αἰ τωο.*
 Nescio nisi quod.] *Proponit ipses conditionem.* Facturas
 se aiunt.] *Recipiunt conditionem.* Tempus tibi est.] *Iusio.*
 Quid enim agat.] *Occupatio.* An verò etiam.] *δαίρησις.*
 Hoc tuū offic. erit.] *Permissio.* Nūdas igitur videre vo-
 lo.] *Expositio sine sententia.* Tu verò inspice eas.] *Iusio.*
 Quòd non solùm lacert. hab. cand.] *Venus seipsam com-*
mendat. Nec priùs ipsam.] *Interlocutio.* Et certè quidem.]
κατηχησία. Cur non igitur.] *ἀντικατηχησία.* An metui-
 sti.] *θαυμασμός.* Ecce tibi galea.] *ἀρφή κείν τῶ πασῶν.*
 O Iupiter.] *αἰνήσις.* Vt verò.] *Clausula.* Tuetur aūr.]
Αἰσθητικὴ ἐξέτασις τῶ ἐκείνων. Si videtur.] *Ascensus ad illud.*
 Tu verò Iuno.] *ἀποπροφῆ προσηκλικῆ ad Iunonem.* Ac
 posteaquam.] *ἀποχρησις ad corrumpendum iudicem.* Non
 donis nostra hæc geruntur.] *Recusatio donorum.* Accede
 Minerua.] *Vocatio Mineruæ.* Quòd si igitur.] *ἀποχρησις.*
 Nihil Minerua.] *Recusatio.* Pax enim.] *Ratio à contrario.*
 Confide.] *Horatio.* Venerè adesse tempus est.] *Transi-*
tio ad Venerem. Contemplare singillatim.] *Permissio.*
 Quòd si verò placet.] *ἀξίωσις.* Te iuuenem ad eò form.]
ἐπιαιθε. Beatum quidem te.] *μακαρισμός.* Ob pulchri-
 tudinem.] *αἰτιώσις,* Reprehendo autem.] *ἀπορητικῆν.*
 Quid

Quid enim tu fruaris his.] *ἀπολογία*, ab iniucundo & iniu-
tili. Decebat autē.] *A decoro*. Quales per Idam.] *ἴδης*.
Cuiusmodi Helena est.] *ἰσίδεσις*. Adolescentula & for-
mosa.] *ἁγασσαστοργαφία*. Profum autē.] *ἁσκαπέσις*.
Est hæc filia quidem Leda.] *διυγσις* à parentibus aspectus
vel forma, & corporis temeritudine. Theseus nondum nu-
ubilem.] *Proci Helena*. Menelaus.] *Marius Helena*. Quòd
si voles.] *ἰσίδεσις*. Quid narras.] *τὸ ἀδωάτον*. Tu pro-
ficisceris.] *ὁ πρὸς τὸ δωάτον*. Post illa verò.] *ἰσίδεσις*.
Incredibile mihi videtur.] *Reperis τὸ ἔπιον*. Bono ani-
mo esto.] *Pollicetur adiumentum suum*. Cupido quidem.]
τὸ ἐκδοσόμενα. Veruntamen amo iam.] *Vincitur Paris*
non à gloriæ cupiditate, aut regnandi libidine, sed ab amore
turpi. Videre mihi videor.] *φαντασία*. Ne prius ama-
ueris.] *ἀξίωσις τῶν ἀμοιβῶν*. Decet enim.] *A decoro*. Om-
nia enim.] *A possibili*. Ne me post negligas.] *Peius si-*
dem sibi dari. Promitto igitur.] *Promissio Helena & suæ*
opis. Ob hæc igitur.] *Conclusio indicij*.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
ΜΑΙΑΣ.

a MERCVRII
& b MAIA.

Erasmo Roterodamo interprete.

MERCVRIVS.

ΕΣΤΙ γάρ τις, ὃ μῆτερ,
ἐν ἔρανῳ θεὸς ἀδλιώ-
τηρ. Ἰμὸ; Μαία. μὴ
λέγε, ὃ Ερμῆ, τοῖδ' ὅσον μὴδ' ἔ-
ερμ. τί μὴ λέγω; ὅς τοσαῦτα
πράγματα ἔχω μόν' ἑκάμ-
νων, ἢ πὲρ τοσάυτας ἡμερε-
σίας ἰσθ' σπῶμ' ἑ; ἔωθ' ἢ μὴ
ἦ' ἱξανασάνη, σάρεμ τὸ
Nam manè protinus surgendum est mihi, statimq; verrendum

Est verò, mater, Deus
quisquam in cælo me
miserior. MAI. Ca-
ue ne quid istiusmodi dixe-
ris, Mercuri. MER. Quid
non dicam? qui quidem tan-
tum negotiorum solus suski-
neam, quibus de lassor, in tam
multa ministeria distractus.
cenaen.